

IV. Tribunal du travail néerlandophone de Bruxelles, 31 mai 2021

Loi concernant l'emploi des langues en matière judiciaire - Compétence territoriale

Le domicile de l'assuré social détermine le tribunal du travail compétent sur le territoire en vertu de l'article 628, 14°, du Code judiciaire. L'assuré social vit à Bruxelles. D'un point de vue territorial, tant le tribunal du travail néerlandophone que le tribunal du travail francophone de Bruxelles peuvent être compétents, en fonction de la langue de la procédure.

La langue de la procédure est déterminée par le domicile des parties défenderesses (art. 4 de la loi concernant l'emploi des langues en matière judiciaire).

C'est l'agglomération bruxelloise qui est concernée *en l'occurrence*. L'article 4, § 1er, alinéa 2 de la loi précitée stipule que la partie demanderesse a la possibilité d'introduire l'acte introductif d'instance en français ou en néerlandais.¹

La requête et les arguments que l'assuré social fait valoir pour contester la décision ont été rédigés en français. L'introduction d'une requête auprès du tribunal du travail néerlandophone de Bruxelles constitue une violation de l'article 2 de la loi concernant l'emploi des langues en matière judiciaire, selon lequel l'ensemble de la procédure judiciaire doit être menée en néerlandais devant les tribunaux du travail néerlandophones de l'arrondissement de Bruxelles. De ce fait, la requête est absolument nulle et non avenue.

Grâce à l'article 40, alinéa 3, de la loi concernant l'emploi des langues en matière judiciaire, l'assuré social dispose d'un nouveau délai de trois mois pour faire appel auprès du tribunal compétent de la décision contestée au moyen d'une requête rédigée dans la langue adéquate. Ainsi, l'assuré social a toujours accès à la justice.

R.G. 20/487/A
... c./INAMI et O.A.

...

2. Vordering

De heer ... heeft per verzoekschrift dat aangetekend verstuurd werd op 7 april 2020 beroep aange- tekend tegen een beslissing van 12 maart 2020 genomen door de ...

1. Art. "III. Cour de cassation, 27.09.2010", M. De Ghellinck et C. Lekane.

3. Bevoegdheid

Geschillen over rechten en verplichtingen van werknemers welke voortvloeien uit de wetgeving inzake de verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering, behoren tot de bevoegdheid van de arbeidsrechtbank (art. 580, 2^e Ger. W.). De rechtbank is derhalve materieel bevoegd om kennis te nemen van het huidige geschil.

4. Ontvankelijkheid

4.1 Termijn

De heer ... stelde zijn beroep tegen de beslissing van 12 maart 2020 in binnen de termijn van drie maanden na de kennisgeving van de bestreden beslissing (art. 23 van de wet van 11.04.1995 tot invoering van het "handvest" van de sociaal verzekerde). Zijn beroep is tijdig ingesteld, wat overigens door geen van beide verwerende partijen betwist wordt.

4.2 Taal

Het verzoekschrift waarmee de heer ... beroep instelde betreft een model-verzoekschrift met voorgedrukte elementen verdeeld over drie kaders in het Nederlands:

- een gedeelte "De verzoekende partij" (naam, voornaam, rijksregisternummer, enz.)
- een gedeelte "De betwiste beslissing(en)" (Datum beslissing(en), Genomen door volgende instelling, om de volgende redenen)
- een gedeelte "Op te roepen partij(en)".

Het tweede gedeelte "De betwiste beslissing(en)", waaronder de redenen waarom de heer ... het niet eens is met de betwiste beslissing, werden door de heer ... in het Frans ingevuld.

Op de inleidende zitting werd de zaak niet behandeld, maar uitgesteld naar de zitting van 16 november 2020, bij gebrek aan administratief dossier. Op de zitting van 16 november 2020 werd de zaak verder uitgesteld naar de zitting van 8 februari 2021 teneinde het ... toe te laten het dossier verder in staat te stellen. Uit het dossier blijkt dat het ... daarop op 3 februari 2021 een e-mail heeft gericht aan alle 3 de betrokken partijen, waarin onder andere het volgende te lezen valt:

"[...]"

Is het mogelijk, met het oog op de zitting van volgende week, het volgende te verduidelijken:

MET BETREKKING TOT DE ONTVANKELIJKHEID

1.

Het inleidend verzoekschrift is opgesteld in het Frans. Kan u mij uw standpunt laten weten in het licht van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken?

"[...]"

Op de zitting van 8 februari 2021 bleek dat geen van de partijen reeds in staat was om op deze vraag (evenals de andere vragen gesteld door het ...) te antwoorden, zodat de zaak tegensprekelijk werd uitgesteld naar de zitting van 3 mei 2021 om de partijen toe te laten te antwoorden op de vragen van het ...

Op de zitting van 3 mei 2021 stelden zowel de raadsman van het ... als de raadsman van de ... dat het verzoekschrift van de heer ... niet ontvankelijk is wegens niet-naleving van de Taalwet Gerechtszaken. Ook het ... adviseerde in zijn mondeling advies dat op de zitting van 3 mei 2021 gegeven werd na de sluiting van de debatten, om het verzoekschrift niet ontvankelijk te verklaren.

De rechtbank oordeelt hieromtrent als volgt:

Zoals hoger reeds werd aangehaald, behoort deze betwisting tot de materiële bevoegdheid van de arbeidsrechtbanken (art. 580, 2° Ger. W., zie hoger bij punt 3). Voor dergelijke betwistingen is de territoriaal bevoegde arbeidsrechtbank, de arbeidsrechtbank van de woonplaats van de heer ... (art. 628, 14° Ger. W.).

De heer ... woont in ... (Brussel). Territoriaal gezien kunnen derhalve zowel de Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel, als de Franstalige arbeidsrechtbank Brussel bevoegd zijn, nu de splitsing van de oorspronkelijke (tweetalige) arbeidsrechtbank Brussel in een Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel en een Franstalige arbeidsrechtbank Brussel, niet gebeurde op het niveau van de bevoegdheid van de rechtbanken, maar wel op het niveau van de taal van de rechtspleging. De beide rechtbanken zijn dus bevoegd voor het hele arrondissement Brussel (zie en vgl. B. VANLERBERGHE, "De hervorming van het gerechtelijke arrondissement Brussel", *RW* 2012-2013, 1691). Aangezien het aanknopingspunt van de territoriale bevoegdheid gelegen is in de Brusselse agglomeratie (de woonplaats van de heer ... bepaalt vervolgens de "woonplaats" van de verwerende partijen, zijnde het ... en de ..., de taal van de rechtspleging en dus ook de Brusselse rechtbank die van de zaak kennis zal moeten nemen (art. 4 Taalwet Gerechtszaken). Zowel het ... als de ... zijn gevestigd in de Brusselse agglomeratie, wat betekent dat het inleidend verzoekschrift naar de keuze van de heer ... in het Frans kon ingediend worden bij de Franstalige arbeidsrechtbank Brussel, dan wel in het Nederlands bij de Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel, (art. 4 §1, 2de lid Taalwet Gerechtszaken).

Er moet vastgesteld worden dat het verzoekschrift dat de heer ... opstuurde aan de Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel grotendeels in het Frans is opgesteld.

Hoewel een beroep tegen een beslissing van een instelling van sociale zekerheid kan ingesteld worden met een vereenvoudigd verzoekschrift zoals bedoeld in artikel 704, §2 Gerechtelijk Wetboek, is wel nog altijd vereist dat dit verzoekschrift in overeenstemming is met de Taalwet Gerechtszaken van 15 juni 1935, net zoals de dagvaarding en het gewone tegensprekelijke verzoekschrift (zie en vgl. Cass. 25.11.1985, *JTT* 1986, 87; Arbh. Brussel 23.04.1999, *Soc. Kron.* 2000, 533).

Artikel 2 Taalwet Gerechtszaken bepaalt dat voor de Nederlandstalige arbeidsrechtbanken van het arrondissement Brussel de gehele rechtspleging in het Nederlands dient te worden gevoerd.

Dit is niet gebeurd. Het verzoekschrift van de heer ... is grotendeels in het Frans opgesteld, in het bijzonder de redenen waarom hij het niet eens is met de bestreden beslissing. Zijn argumenten maken op deze wijze deel uit van het debat, en dienen beantwoord te worden door de verwerende partijen en de rechtbank.

De rechtbank dient dan ook verplicht toepassing te maken van artikel 40, 1ste lid Taalwet Gerechtszaken zoals dat op heden opnieuw luidt nadat de aanpassing ervan door artikel 5 van de wet van 25 mei 2018 door het Grondwettelijk Hof bij arrest van 19 september 2019 werd vernietigd (arrestnr. 120/2019, *B.S.* 10.10.2019). Dit artikel 40, 1ste lid sanctioneert schendingen van de Taalwet Gerechtszaken met nietigheid, die zelfs ambtshalve door de rechter wordt uitgesproken.

In toepassing hiervan verklaart de rechtbank het gedinginleidend verzoekschrift nietig, en, daaruit voortvloeiend, de vordering van de heer ... **niet** ontvankelijk.

De rechtbank vestigt wel de aandacht van de heer ... op het feit dat zijn verzoekschrift, hoewel dus nietig wegens overtreding van de Taalwet Gerechtszaken, tijdig was (zie punt 4.1.), en dus de verjaring heeft gestuit, alsook de termijnen van rechtspleging toegekend op straffe van verval, conform artikel 40, 3de lid Taalwet Gerechtszaken. Concreet houdt dit in dat de heer ... beschikt over een nieuwe termijn van drie maanden om bij de bevoegde rechtbank beroep aan te tekenen tegen de bestreden beslissing, te rekenen vanaf de datum van dit vonnis, vanzelfsprekend met een verzoekschrift dat in de juiste taal is opgesteld, conform de Taalwet Gerechtszaken (zie en vgl. Cass. 06.04.1949, *Pas.* 1949, I, 269).

5. Beslissing

Na eensluidend mondeling advies van ..., Substituut-Arbeidsauditeur, beslist de rechtbank in eerste aanleg en op tegenspraak wat volgt.

De vordering van de heer ... is niet ontvankelijk.

De rechtbank veroordeelt de ... tot de kosten van het geding, thans enkel begroot op de bijdrage van 20,00 EUR die toekomt aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand (art. 1017, tweede lid en 1018 Ger. W. en wet van 19.03.2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand).

...